

kako je takrat svoje misli, molitve in prošnje sklepala z Jezusovimi, da je tako postala nam prelep zgled, kako naj bomo mi kristijani pričujoči pri tej daritvi, ki se vsak dan ponavlja pri sv. maši. Ko pa je Jezus šel na Oljski gori v nebesa, tedaj se je pa tudi njeno srce odtrgalo svetu. Živela je sicer na svetu, pa njeno življenje je bilo bolj pri Bogu, pri Jezusu v nebesih. Res presrečna je bila Marija; na zemlji je bila ves čas čudovito združena z Bogom!

Dobri otroci radi posnemajo zgled svoje matere. Skušaj, ljubi otrok, posnemati zgled svoje nebeške matere. Kar se boš navadil v mladosti, delal boš potem lahko vse življenje.

Za časa preganjanja kristijanov je v Cezareji v pokrajini Kapadociji desetleten deček Ciril očitno spoznaval vero v Kristusa. Paganski sodnik je menil, da bo lahko pregovoril otroka, da bo zatajil Boga. Ukazal mu je pokazati grmado, tezalnico, rabeljev meč in slednjič biče, da bi se desetletni deček prestrašil. Toda otrok stanovitno odgovarja: „Vašega žuganja se ne bojim; verujem v Jezusa Kristusa, pravega Sinu božjega!“ Sodnik ga sedaj vpraša, kdo ga je naučil teh nauk, zaradi katerih bo moral sedaj trpeti. Otrok pa ne taji, ampak odločno zatrdi: „Mati so me učili verovati v Jezusa Kristusa; jaz spoznam, da je on pravi Bog!“ Pri teh besedah otrok ostane in sodnik ga ukaže umoriti. Vesel nagne otrok svojo glavo pod meč in umrje za Kristusa.

Tako stanovitno je izpolnoval mladi mučenik Ciril nauke svoje matere. Ali boš ti, ljubi otrok, manj spoštoval svojo nebeško mater Marijo? Ali ne boš tudi po njenem zgledu rad in pobožno molil? *A. Stroj.*

Ne zameti . . .

Ej, kako zameta sneg
Gore in ravni,
Še zamesti hoče nam
Nove te sani.

Le zametaj srebri sneg,
Le zameti nam sani,
Samo ne zameti ti
Mlade sreče mi!

Ljudmila Modičeva.